

BOHOSLUŽBA VŠEDNÍHO DNE

Člověk nežije jen velkými slavnostmi, není také možno stále být ve společenství. Momenty, kdy lze víru projevit, opřít se o ni, požádat o Boží blízkost, jsou často i velmi malé, všední, rychle ubíhající životem. Také písně pravidelně, denně užívané mohou provázet život křesťana. „Vše dobré, co máme a co dostáváme, tys nám, Bože, dal. Přijmi píseň chval.“

RÁNO

Nasyt nás svým milosrdenstvím hned ráno a po všechny dny se budeme radovat a plesat. (Ž 90,14)

621

1. Dí - ky Bo - hu vzdej - me, Krá - li
ne - be - ské - mu, kte - rýž nás do - bro - ti - vě
do - cho - val k ji - tru dne - šní - mu.

2. Budiž z toho chvála, / čest, moc, síla, sláva, /
všemohoucí Pane Bože věčný, / od nás vzdávána.

3. Račiz i v tento den / nám býti přítomen, /
ode všeho zlého nás chrániti, / nebs toho mocen.

4. Tak abychom byli / k tvé cti, chvále živi, /
k prospěchu bližním a nám k spasení / až do skonání.

5. Po smrti pak časné / dej království věčné, /
kdež bychom tebe hodně chválili / na věky. Amen.

†: Královéhradecký kancionál český, c.1595 / Kancionál český, 1683
M: nápěv tropu *Kyrie, genitor alme* / Kodex Franus, 1505 / Kancionál
český, 1712 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

622

1. Noc temnou přečka - vše ve - li - cí i ma - lí,
 ji - tra se do - čka - vše, ve zdraví jsme vstali,
 vzdejme z toho chvá - lu ne - be - skému Krá - li.

2. K čemuž povzbuzují i ti ptáci malí, / kteříž prokřikují,
 Pána Boha chválí, / vesele pějíce, že jitra dočkali.

3. Kohout zpívá hlasem, aby každý vstana / ze sna jitřním
 časem, pospíchal hned zrána / z milostivé péče vděčně
 slavit Pána.

4. Milostivý Bože, děkujem ti nyní, / vstavše z svého lože,
 za vše dobrodiní, / kteráž nám tvá milost činila i činí.

5. K trůnu tvému, Pane, hlas svůj vysíláme, / ať je
 požehnané vše, co konat máme, / ať tvou svatou pomoc ve
 všem poznáváme.

τ: Šimon Lomnický z Budče, Písně nové na evanjelia, 1580 /
 Královéhradecký kancionál český, c.1595 / Zpěvník žalmů
 a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979
 m: Kolínský kancionál, 1517 / Písně nové na
 evanjelia, 1580 / Písně chval Božských, 1606

623

1. Noc od-chá-zí a svi-tá den,
 ó Pa-ne náš, buď po-chvá-len,
 buď to-bě dík, ty Ot-če náš,
 že až po-sud nás v pé-či máš.

2. Buď blízký nám i v tomto dni, / vždyť nejsme víc než
 pocestní, / svou věrnou mocí při nás stůj, / před každým
 zlým nás ochraňuj.

3. Svou mocnou rukou vládni nám, / ať zřejmé je, kdo je
 náš Pán, / a věrohodné jméno tvé / ať svými činy světíme.

4. Svým požehnáním v tento den / i nám buď věrně
 přítomen, / ty laskavý jsi, Otče náš, / co nám je třeba,
 dobře znáš.

5. Pro Syna tvého, Ježíše, / ať naše dílo daří se / a před
 tvým soudem obstojí, / až propustíš nás v pokoji.

†: Michael Weisse, Ein New Gesengbuchlen, 1531 /
 Miloslav Hájek, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000
 †: Melchior Vulpus, Ein schön geistlich Gesangbuch, 1609

624

1. Buď, Bo - že, dík za no - vý den,
 ať je tvým jmé - nem po - svě - cen,
 v něm svět - lo tvé mne pro - vá - zí
 a srd - ce mi - lost na - chá - zí.

2. Ze svého již povstav lože, / chválím tebe, věčný Bože, /
 že jsi mi byl této noci / k ochraně a ku pomoci.

3. Ó Ježíši, má naděje, / ať se mně i dál tak děje, / jak mou
 potřebu kdy vidíš, / mne i vše, co mé je, řídíš.

4. Duchu svatý, tvoje správa / nechť se na mně poznat
 dává, / cestou ctnosti dej mi stále / kráčet vždycky k tvé cti,
 chvále.

τ: Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 /
 Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle
 м: Piesně chval Božských, 1541

625

1. Ó slun-ce spraved-no - sti, můj Pa-ne
 Je - zí - ši, svou osvět mne mi-lo - stí

v čas ten-to ny - něj - ší. Ty, jenž jsi hvězda
 jitř - ní, zaskvěj se v srdci mém, dej po-tě-
 - še-ní vnitř-ní v Duchu do-bro - ti - vém.

2. Ty jsi to světlo světa, / jež vyšlo v temnosti, / svítící po vše léta / nebeskou jasností. / Svým pravdivým učením / a životem svatým / i vnitřním obnovením / sloužíš svatě svatým.

3. Ó dej mi slova tvého / vždy následovati, / ať mohu podle něho / vše dobré konati. / Království nebeského / ať hledám nejprve / a spravedlnosti jeho: / ó dej to z lásky své!

4. Pomoz mi dnešního dne / poctivě choditi, / ovoce víry hodné / tvou mocí ploditi. / Ať tebe následuji, / můj Pane Ježíši, / o tělo nepečuji / víc nežli o duši.

5. Dokud zde chodím v těle, / mám rytčřovati, / neb mnozí nepřátelé / mne hrozí zkaziti. / Ó Kriste, v mdlobě mojí / ty mocně při mně stůj, / ať po skončeném boji / smím vejít v pokoj tvůj.

τ: Kancionál, 1685 / Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979
 m: Pseaumes octante trois de David, 1551

626

1. Ran - ní o - běť ne - su o - pět,
Bo - že, za šťast - né po - vstá - ní.
Ó ať mne dnes ta - ké chrá - ní
tvá pra - vi - ce o - de zlé - ho,
i kaž - dé - ho slu - hu tvé - ho.

2. Ó Ježíši, / Světlo duší, / vzejdi mi paprsky svými, /
ať chodím cestami ctnými, / práce své dnes konám
šťastně, / sobě i bližním prospěšně.

3. Duchu svatý, / darovaný, / Těšiteli srdce mého, /
ochraňuj mne dnes od zlého, / ať sloužím zde Bohu
vděčně / a přebývám v nebi věčně.

τ: Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: Kirchengeseng, 1566 / Kancionál, 1659

627

1. Aj, slun - ce skvoucí, moc - né nad no - cí,
 se roz - sví - ti - lo, tmu za - pu - di - lo.
 Pro - to každý z nás v ten - to ran - ní čas
 Bo - ha chval věčné - ho ze všech skutků je - ho.

2. Ó Bože věčný, žes mě v čas noční / sám opatroval,
 k jitru dochoval, / chválím tě vděčně za to srdečně; /
 že jsem zdrav vstal zrána, ctím tě, svého Pána.

3. A prosím tebe, můj Otče z nebe, / v tento dnešní den
 buď mi přítomen / svou božskou mocí, chraň mě do noci, /
 bych tě v večerní čas ctil, Boha svého, zas.

τ: Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Zpěvník Českobratrské
 církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979
 м: Les cent et cinquante psaumes de David, 1562

628

1. Z ce - lé - ho srd - ce své - ho
jak v té - to jitř - ní chví - li,
chci vzdát ti vrou - cí dík,
tak v kaž - dý o - ka - mžik.
Ó Bo - že na ne - bi,
buď ctěn i sla - ven, chvá - len,
že Sy - na své - ho da - rem
nám po - slals na ze - mi,

2. že v uplynulé noci / jsem bezpečně směl spát, /
žes chránil od zlé moci / a dal mi zase vstát. / Mé prosby
pokorné / za odpuštění hříchů / kéž dojdou k tvému
sluchu, / ó Pane, odpusť mně!

3. Že nás dnes neopustíš, / v to pevně doufáme. / Jen ty
nás pochyb zprostíš, / tvé slovo neklame. / Laskavý Pane
náš, / tvá stráž nechť při nás stojí, / nás sílí v našem boji, /
než si nás povoláš.

629

1. Za svět-lo dí - ky, Ot - če náš,
 jímž kaž-dý náš den o - tví - ráš,
 ne - be v něm dá - váš za-hléd - nout,
 skut-ků tvých slá - vu ne-smír - nou.

2. Světlu své lásky zářit dej, / s milostí k nám dnes
 přicházej. / Ať rozjasní tmu bloudícím, / pravdu zjeví
 hledajícím.

3. Abychom v světle zůstali / navždy věrní svému Králi, /
 mohli s ním znovu povstávat, / svědectví spásy vydávat.

4. Až vzejde nám tvé slávy den, / Pane svatý, buď
 vyvýšen, / za všechnu lásku, cos nám dal, / zpívat chcem
 píseň plnou chval.

5. Ve všedních dnech od zlého chraň, / pomocí tvá buď
 mocná dlaň. / Svévoli, hřích nám odpouštěj, / pokojem
 svým nás provázej.

6. Dej církvi své požehnání, / v pravé víře setrvání, /
 sílu dej svým služebníkům, / pokorným otvírej svůj dům.

T: podle Jiřího Třanovského Miloslav Esterle
 M: Cithara sanctorum, 1636

630

1. Buď Bo-hu chvá-la za vše, co nám dá - vá,

ra - dostně pěj - me svému Stvoři - te - li,

vzdej - me mu čest a dík buď vždycky

vše - lý. Buď Bo - hu chvá - la.

2. Pomoz nám, Pane, v tom, co začínáme, / požehnej
všemu poutivému dílu / a dávej k němu ustavičnou sílu. /
Buď Bohu chvála.

3. Dávej i vůli, vytrvalou pílí, / ať plníme tvá svatá
přikázání, / tvůj Duch kéž zůstane vždy mezi námi. /
Buď Bohu chvála.

T: Paul Gerhardt, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Bohuslav Vik

M: Johann Crüger, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Vierstimmiges Melodienbuch, 1855

S: Johann Crüger, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Praxis Pietatis Melica, 1690 /
Evangelisches Gesangbuch, 1993 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

631

1. Zjev se v ji - tru zá - ři-vém,
od - lesk ja - su slá - vy své

Bo - že svět - la od - vě - ké - ho,
vlož do svě - ta ztem - ně - lé - ho.

Pře-má-hej v nás vlá-dou svou moc tmy zlou.

2. Vláhú sešli s úsvitem / do vyprahlých duší prázdných, /
útěchou i průvodcem / buď v nesnadném putování. /
Ochraňuj a občerstvuj / sám lid svůj.

3. Dej, ať světlo lásky tvé / proměňuje temné plány, /
srdce, myslí zbloudilé / ať jsou znovu otvírány. / Ať každý,
kdo klopýtal, / smí jít dál.

4. Bože, světlo z výsosti, / až přijde den soudu tvého, /
ať nad lidskou hříšností / svítá milost všemocného. /
Až nás potká smrti chlad, / dej nám vstát.

5. Ve tvém domě dej nám žít, / kde tvá pravda jasně září, /
provázej svou nadějí / do království před tvou tváří. /
Tam v pokoji spočinem / v světle tvém.

r: podle Christiana Knorra von Rosenroth Miloslav Esterle

m: Johann Rudolph Ahle, Vjerdtes Zehn Neuer geistlicher

Arien, 1662 / Geist-reiches Gesang-Buch, 1704

632

1. Zla-tá když slu - neční zá - ře se ob - jeví,
pře - ná - ší ze - mi z noč - ní - ho sně - ní
v za - čá - tek no - vé - ho Bo - ží - ho dne.
Ze - mdle - né tě - lo, jež spá - nek mít smě - lo,
ra - dost - ně vstá - vá a dí - ky své vzdává,
vždyť mu zas no - vý den da - roval Pán.

2. Radostně zpíváme, Pánu tak děkujeme / za všechnu
milost, lásku a věrnost, / kterou nám den po dni
prokazuje. / Boží dar písně nám pomáhá z tísně, / zaplaší
úzkost a přemáhá bolest, / dodává odvahy životem jít.

3. Trápení, bolesti pomáhá unést – / nad vzdutým
mořem, nad lidským hořem / vysvitne konečně toužený
mír. / Bez konce radost a ztišení plnost / bude nám dána,
až nebeská brána / otevře cestu, kde příbytek má.

t: Paul Gerhardt, Geistliche Andachten, 1666/7 /
Jarmila Hrejsová, Evangelický zpěvník, 1979
m: Johann Georg Ebeling, Geistliche Andachten, 1666/7 /
Geistreiche Andachten, 1682 / 2018

633

1. Po - vsta-li jsme z lo - že své - ho,
hle - dá-me krá - lov - ství tvé - ho
a v něm sva - té spra - ved - no - sti,
Bo - že je - di - ný_ v byt-no - sti.

2. Kraluj, nebeský Bože, v nás, / v tento ranní i v jiný čas. /
Spravednosti nás vyučuj, / neb jsi Bůh náš a my lid tvůj.

3. Duchovních darů udílej, / časných věcí neodnímej, /
ať jsou nám ony přidány / podle tvého zaslíbení.

4. Ó dej nám to, Pane milý, / abychom dnes k tvé cti žili, /
neb jsi všeho světa Pánem, / jenž živíš své věrné. Amen!

t: Poklad spěvů duchovních, 1710 / Zpěvník Českobratrské
církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979
m: Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / 2018

634

1. Hned zrá-na vzdej dí - ky v písnič-ce chval,
 to on, O - tec tvůj, ti dnešní _ den dal.
 On dá - vá ti vše, co máš, jen z lásky své
 a milost svou do-přá-vá kaž-dé- ho dne.

2. Když smutek tě svírá, cítíš se sám, / věř, že i v té chvíli
 blízko je Pán. / On v lásce své přivede k lidem tě blíž, /
 kde snadněji překonáš samoty tíž.

3. Když odvalu ztrácíš životem jít, / když nevíš, jak dál
 a kde sílu vzít, / když pochybnost ovládne myšlení tvé, /
 tak v modlitbě přiznej se k slabosti své.

4. Pros Pána o sílu dál cestou jít / a odpírat zlému,
 pravdivě žít. / I když proto za blázna budou tě mít, / smíš
 od Pána přijímat svobodu, klid.

5. Jen víru tu měj, že golgotský kříž / o vítězství lásky
 rozhodl již, / že naději konečnou dalo všem nám / dne
 třetího ráno – kdy vzkříšen byl Pán.

6. S tou radostí vzácnou nezůstaň sám, / těm, které jsi
 míjel, bližním se staň. / A vším, čím se zabýváš, Pánu čest
 vzdej, / služ blízkým i vzdáleným, v lásce je měj.

τ: Jan Balcar, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

m: William Croft, A Supplement to the New Version
 of Psalms, 1708 / The Evangelical Hymnal, 1880

635

Ó náš mi - lý Bo - že, po - vsta - li jsme
z lo - že a pěk - ně tě pro - sí - me,
dejž, ať se tě bo - jí - me, bo - jí - me a
poslouchá - me a při tom se rá - di má - me.

†: Jan Karafiát, Broučci, 1876 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Otmar Mácha, Evangelický zpěvník, 1979

Pane Bože Stvořiteli,

děkuji ti za spánek uplynulé noci.

Děkuji, že mi přidáváš tento nový den.

A s ním nové úkoly, nové příležitosti, nová setkání...

Prosím tě o moudrost a sílu, abych v nich nezklamal

a s večerem ti za celý dnešní den opět poděkoval.

636

1. Rá - no__ vstá - va - jí - ce,

Bo - ha__ mé - ho__ chvá - líc,

že mě o - pa - tro - vař,

za to jej ve - le - bíc.

2. Pominuťej noci / svú presvatú mocí /
ostríhaťs nás snažně, / spali jsme bezpečně.

3. Snem libým občerstiť, / abych tobě služil, /
bližnímu aj sobě / v prácech prospěšen byl.

4. Posiluj nás, Bože, / ať služime tobě, /
věrně a upřímně / v domě svém aj inde.

5. Anděl tvůj presvatý, / ať mě zaopatrí /
jako matka dítě, / Bože můj, prosím tě!

6. A dyž deň pomine / a noc temná přijde, /
sen líbý ně daruj, / od nešťestá varuj.

7. A dyž běh dokonám / a práci vykonám, /
dejž mi smrt líbeznú, / po ní slávu věčnú,

8. kerú si pripravil, / zvoleným svým slúbiť /
darmo z ľasky dáti. / Rač nás tam uvéstí.

9. Kde zpívají svatí: / Svatý Bože, svatý. /
Přiď, Ježíši, spíše, / čeká tě má duše.

†: tradiční slovácký text / Národní písně moravské, 1901 / 2018

m: podle tradičního slováckého nápěvu Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014

637

1. Už svítá ja - sný bí - lý den.

Já k Bo - hu v du - chu po - kor - ném

se mo - dlím: tvá se vů - le staň!

Buď ty má stráž, buď ty můj Pán,

buď ty má stráž, buď ty můj Pán.

2. Ať na rtech nemám slovo zlé / a srdce záštím prolezlé /
ať nezotročí pohled můj. / |: Když marnost láká, při mně
stůj. :|

3. Ať přímost mého jednání / přec tvrdosti se ubrání. /
Co tělo chce, to zlom a ztiš. / |: Hlad, žízeň nebuď na
obtíž. :|

4. Až potom slunce zapadne / a tma se vkrade v soumrak
dne, / všech břemen svých a strachu prost / |: zazpívám
chválu za milost. :|

5. Buď chvála Otci našemu / a Synu jeho milému /
i Duchu, v němž je útěcha / |: budoucí, dnešní, odvěká. :|

τ: *lam lucis orto sidere* / Jochen Klepper, Kyrie, 1938 /
Marie Molnárová a Amedeo Molnár, Buď tobě sláva, 1981
m: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

638

kánon

Od vý-cho-du slun-ce až do je-ho
zá-pa-du jmé-nu Pá-ně vzdej chvá-lu a
dík, jmé-nu Pá-ně vzdej chvá-lu a dík.

τ: Morgensternlieder, 1955 / Svitá, 1992 / Miloslav Esterle
m: Paul Ernst Ruppel, Morgensternlieder, 1955
© Möseler Verlag, mit freundlicher Genehmigung Schott Music, Mainz

639

1. Když rá - no slun - ce vzchá - zí nad ho - ry
do mo - dra do - pro - vá - zí je pí - seň

čer - ván - ků A všechno ko - lem zpí - vá též
skři - ván - ků

a dí - ky Tvůr - ci vzdá - vá, i ro - sa,

kte - rá spá - vá ve vů - ni heř - mán - ku.

2. Svou líbezností chválí jej květů na tisíc, / i pramen,
který v dáli jde mořské vlně vstříc. / On dává v moudrém
řádu žít svým dětem bez přestání, / sám žehná jim
a chrání vždy dílo rukou svých.

3. Však nejvíc Pán Bůh péči má o nás laskavou / a chrání,
vede, léčí přesvatou rukou svou. / A jako slunce, pták
i květ jej krásou svojí chválí, / chceme mu i my malí vzdát
chválu jásavou.

T: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle, 2018

M: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979

640

1. Dí - ky za to - to krá - sné rá - no,
dí - ky za kaž - dý no - vý den.
Dí - ky za to, co už je za mnou
ja - ko těž - ký sen.

2. Díky za všechny věrné druhy, / díky, ó Pane, za tvůj lid. / Díky, že všechny křivdy, dluhy / mohu odpustit.

3. Díky za moje pracoviště, / díky za každý drobný zdar. / Díky za všechno krásné, čisté, / dík za hudby dar.

4. Díky za to, co zarmoutilo, / díky za to, co potěší. / Díky, že vedeš mě, má sílo, / cestou nejlepší.

5. Díky, že smím tvé slovo chválit, / díky, že Ducha dáš mi též. / Díky, že nablízku i v dáli / lidi miluješ.

6. Díky, že jsi všem přines spásu, / díky, toho se přidržím. / |: Díky, že věřím tvému hlasu, / že ti patří smím. :|

tr: *Danke, für diesen guten Morgen*, Martin Gotthard Schneider, Danke, 1963 / Miroslav Heryán, Nová křesťanská píseň, 1970

m: Martin Gotthard Schneider, Danke, 1963 / Nová křesťanská píseň, 1970

© by Gustav Bosse Verlag / Bärenreiter-Verlag Karl Vötterle GmbH & Co. KG, Kassel

641

1. Nevím, Pa-ne, co ti dát,
 cis fis H⁷
 ne - vím, jak ctít te - be,
 fis Gis cis
 že jsem mo - hl do - bře spát
 fis H E
 a že vi - dím ne - be.

2. Nevím, Pane, / jak dát znát, že chci tobě věřit, / že chci bližní milovat, / víru láskou měřit.

3. Věřím, Pane, / že ty víš, co je v lidském nitru, / dřív vše za mne vyslovíš, / než dáš vzplanout jitru.

4. Proto přetvoř / srdce mé, ať to není kámen. / |: Dej mi radost a chuť žít – / za to prosím. Amen. :|

†: Bohdan Pivoňka, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

m: Bohdan Pivoňka, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

*Neprosím tě o zázraky a přeludy, Pane,
 ale o sílu pro všední den.*

Nauč mě umění malých kroků.

